

Sygn. akt IV U 275/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 30 grudnia 2013 roku nr (...)

w sprawie A. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się A. F. emeryturę począwszy od dnia 26 listopada 2013 roku;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz odwołującego się A. F. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 275/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 2 lipca 2014 r.

Decyzją z dnia 30 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił A. F. przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia wymogów, określonych w art. 184 powołanej ustawy, od wystąpienia których uzależnione jest nabycie prawa do emerytury, ponieważ nie udokumentował 15- letniego stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Od decyzji tej odwołał się A. F., domagając się jej zmiany

i przyznania mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że posiada co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza w związku z czym wniósł o przesłuchanie powołanych w odwołaniu świadków na tą okoliczność.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazał, że na podstawie przedłożonej dokumentacji brak jest podstaw, aby stwierdzić, iż odwołujący posiada wymagany staż pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych - na stanowisku spawacza.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że A. F., urodzony

w dniu (...)r. osiągnął 60 lat życia. Na dzień 01.01.1999 r. odwołujący udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. We wniosku z dnia 26.11.2013 r. ubezpieczony wniósł o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Odwołujący nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

W okresie od 7.09.1976 do 31.08.1983 r. odwołujący, już po uzyskaniu uprawnień spawalniczych w 1976 r., pracował w Przedsiębiorstwie (...)w K. na stanowisku spawacza. Było to Przedsiębiorstwo budowlane - zajmowało się remontami na wydziałach m. in. na terenie huty L.. Odwołujący od samego początku zatrudnienia pracował przy spawaniu; spawał elementy do hal montażowych, tzw. słupy, belki, wiązary, jak również rurociągi, zbiorniki i mieszalniki. Ubezpieczony pracował w brygadzie, gdzie było kilkanaście osób, w tym monterzy i ślusarzy którzy przygotowywali elementy, które ubezpieczony już tylko spawał i wykonywał wycinanie za pomocą elektrody. Odwołujący zatem cały czas i stale podczas tego zatrudnienia spawał elektrycznie, innych prac nie wykonywał. Otrzymywał również posiłki regeneracyjne i mleko.

Dowód:

- akta ZUS,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- zeznania świadka S. D. – k. 63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24.

Następnie w okresie od 12.10.1983 r. do 3.01.1985 r. odwołujący był zatrudniony w (...)w G., także na stanowisku spawacza. Przebywał wówczas na budowie eksportowej w O. pracując również stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Spawał różnorakie zbiorniki, hale, innych prac nie wykonywał.

Dowód:

- akta ZUS,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24.

Ponadto w okresach od 4.07.1985 r. do 2.11.1985 r. oraz od 1.12.1994 r. do 31.05.1995 r. odwołujący pracował w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K., także na stanowisku spawacza. Przedsiębiorstwo to zajmowało się prowadzeniem remontów urządzeń przemysłowych w hutach i innych zakładach. W 1985 r. ubezpieczony pracował na terenie bazy, a w latach 1994-1995 na terenie huty S.. Odwołujący wykonywał tożsame czynności jak w Przedsiębiorstwie (...)– spawał elektrycznie, innych prac nie wykonywał. Pracował tak stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymywał także dodatek szkodliwy, posiłki regeneracyjne, mleko i inne napoje.

Dowód:

- akta ZUS,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- zeznania świadka W. J. – k. 62-63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24.

Kolejno w okresie od 20.01.1986 r. do 20.05.1986 r. odwołujący był zatrudniony w Zakładzie (...)w B., także na stanowisku spawacza. Pracował wówczas wyłącznie jako spawacz; przy spawaniu blach ocynkowanych, innych prac nie wykonywał.

Dowód:

- akta ZUS,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24.

Następnie w okresie od 1.12.1986 r. do 30.05.1987 r. odwołujący podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)w K. Oddział w B. pracował również wyłącznie i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz, przy naprawie sprzętu. Przedsiębiorstwo to zajmowało się melioracją wodną.

Dowód:

- akta ZUS,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24.

W okresie od 4.05.1988 r. do 10.03.1992 r. odwołujący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K. jako spawacz. Przedsiębiorstwo zajmowało się projektowaniem i produkcją różnych urządzeń chemiczno – przemysłowych zarówno na eksport, jak i w kraju. Ubezpieczony w czasie tego zatrudnienia pracował także więc na eksporcie - w Czechosłowacji i w Iraku. Wówczas między innymi pracował w fabryce chemicznej spawając mieszalniki do procesów chemicznych. Przez cały okres pracy w tym Przedsiębiorstwie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy spawał elektrycznie i gazowo m. in. rurociągi, zbiorniki, innych prac nie wykonywał, w związku z czym otrzymywał także posiłki regeneracyjne.

Dowód:

- akta ZUS,
- akta osobowe odwołującego,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- zeznania świadków R. W. i S. D. – k. 63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24,
- dokumenty dołączone do pisma odwołującego z dnia 27.05.2014 r. – k. 40-49.

Kolejno w okresie od 11.03.1992 r. do 26.05.1993 r. odwołujący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., także na stanowisku spawacza. Pracował wówczas stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy spawaniu i cięciu gazowym drobnych elementów, innych prac nie wykonywał.

Dowód:

- akta ZUS,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24,
- dokumenty dołączone do pisma odwołującego z dnia 27.05.2014 r. – k. 40-49.

Następnie w okresach od 20.07.1993 r. do 30.09.1993 r. oraz od 1.02.1994 r. do 30.06.1994 r. odwołujący był zatrudniony w Zakładzie(...)w B., także na stanowisku spawacza. Była to praca na eksporcie między innymi na terenie Słowacji. Ubezpieczony pracował wówczas wyłącznie jako spawacz, innych prac nie wykonywał.

Dowód:

- akta ZUS,
- akta osobowe odwołującego,
- zeznania odwołującego - k. 63,
- dokumenty dołączone do odwołania – k. 6-24.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, aktach osobowych odwołującego i aktach sądowych (w tym kserokopii książeczki spawacza w której znajdują się wpisy z powyższych zakładów pracy), zeznania świadków i odwołującego.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić nawet z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego.

Wiarygodne w ocenie Sądu były także zeznania odwołującego się oraz świadków. Korespondowały one z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Depozycje te nie zawierały żadnych wewnętrznych sprzeczności, były logiczne i spójne. Razem wzięte dały pełny i jasny obraz badanej rzeczywistości.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie zostały ocenione przez Sąd jako wiarygodne.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem postępowania było rozstrzygnięcie, czy odwołującemu przysługuje tzw. wcześniejsza emerytura z zastosowaniem obniżonego wieku emerytalnego, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.).

Z powyższych względów zwrócić uwagę należy na regulację zawartą w art. 184 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zgodnie, z którą ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu

wieku przewidzianego w art. 32, tj. 60 lat życia dla mężczyzny, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (czyli w dniu 1.01.1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzny.

Zgodnie z ust. 2 tego przepisu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z kolei według art. 32 wyżej powołanej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącymi pracownikami (o których mowa w ust 2-3 tegoż artykułu), zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 – tj. 65 lat w przypadku mężczyzn. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa powyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepis art. 32 ust. 4 powołanej ustawy stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Za owe przepisy dotychczasowe wymienione zarówno w art. 32 ust. 2 jak i w art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy należy uważać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 55 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. 1982 r. Nr 40 poz. 267 ze zm.).

Zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 lutego 2002 roku (sygn. akt III CZP 30/2001, opubl. OSNAPiUS 2002/10 poz. 243) zawarte w art. 32 ust. 4 ustawy odesłanie do przepisów dotychczasowych, sankcjonujących obowiązywanie rozporządzenia, można odnosić tylko do tych przepisów rozporządzenia, które regulują materię określoną w przepisie ustawy, a więc wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk, oraz warunki, na jakich osobom wykonującym te prace przysługuje prawo do emerytury. Zachowały zatem moc przepisy § 4-8a określające wiek emerytalny i okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach pracowników wykonujących prace wyszczególnione w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, przepisy § 9-15 określające wiek emerytalny i warunki przechodzenia na emeryturę osób zatrudnionych w szczególnym charakterze, a ponadto przepis § 3 określający ogólny wymagany okres zatrudnienia oraz przepis § 2 ust. 1 stanowiący, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Jak wynika zatem z § 4 rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury. Otóż ukończył 60 lat, posiada wymagany okres ogólnego stażu pracy, bo wynoszący ponad 25 lat, jak również legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na stanowiskach objętych wykazem A cytowanego rozporządzenia wynoszącym co najmniej 15 lat pracy.

Należy również zauważyć, iż zgodnie z art. 473 k.p.c. w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się żadnych ograniczeń dowodowych. To sprawia, że fakt zatrudnienia, bądź jego brak w warunkach szczególnych może być dowodzony za pomocą każdego środka dowodowego, także zeznaniami stron i świadków.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie dowody w tym z zeznań odwołującego i świadków w sposób jednoznaczny potwierdziły, że odwołujący w okresach: od 7.09.1976 do 31.08.1983 r. (w Przedsiębiorstwie(...)w K.), od 12.10.1983 r. do 3.01.1985 r. (w (...) w G.), od 4.07.1985 r. do 2.11.1985 r. i od 1.12.1994 r. do 31.05.1995 r. (w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K.), od 20.01.1986 r. do 20.05.1986 r. (w Zakładzie (...)w B.), od 1.12.1986 r. do 30.05.1987 r. (w Przedsiębiorstwie (...)w K. Oddział w B.), od 4.05.1988 r. do 10.03.1992 r. (w Przedsiębiorstwie(...)w K.), od 11.03.1992 r. do 26.05.1993 r. (w Przedsiębiorstwie (...)sp. z o.o. z siedzibą w B.), od 20.07.1993 r. do 30.09.1993 r. oraz od 1.02.1994 r. do 30.06.1994 r. (w Zakładzie (...)w B.); w pełnym wymiarze czasu pracy i stale pracował jako spawacz, nie wykonując przy tym innych prac. Opisana praca jest pracą, którą należy zaliczyć do prac wymienionych w Wykazie A Dziale XIV pkt 12 przedmiotowego rozporządzenia jako prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym.

Tym samym, biorąc pod uwagę powyższe okresy zatrudnienia wraz z okresem pracy uwzględnionym przez ZUS odwołujący spełnia wymagany warunek co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając powyższe na uwadze, działając na mocy wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu emeryturę począwszy od dnia 26 listopada 2013 r., tj. od dnia złożenia w ZUS wniosku o przedmiotowe świadczenie oraz zasądził od ZUS na rzecz ubezpieczonego kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.).